

az utazó

a Níluson lefelé hajózva az utazó krokodilok fejét látta a vízben mesélte az ágy mellett ülve kislány anyámnak az apja miközben a nővér bekötötte az infúziót meg is van monda és kiment a szobából a férfi az ujjával hátrafésülte sűrű fekete haját és tovább hogy volt kérdezte a kislány és este az utazó partra szállt és véletlenül egy hangyabolyra ült valami nagyon csíp kiáltotta és rögtön fel is ugrott folytatta a férfi és felpillantott a szabályosan csepegő oldatra

jó ez a piros terítette maga elé apám overallját anyám meg messzire is látszik nézett fel a papírjaiból apám ezt a szerződést még mindig nem írták alá mutatta anyámnak pedig holnap már indulnom kell mindjárt kész leszek a csomagolással felelte anyám és nyomta gyúrte gyömszölte apám vastag overalljait és a bélelt nadrágjait amíg beszuszakolta a hátizsákba így ni mondta elégedetten amikor minden bent volt cipzár be felső hajtóka lehajt és beköt fogd csak meg hívta az iratait rendezgető apámat várj inkább én megfogom te meg kösd be húzta össze a zsák száját apám

hejjo kiáltott a szánon állva a kutyákra apám azok megiramodtak anyám a webkamerán keresztül integetett jajistenem csak sikerüljön lélegzett nagyot és a tenyerébe támasztotta az állát

hello sweety jól vagy? szólt apám a a telefonba mintha csak ötórai teán lenne holnap nekivágunk a K2-nek és az idő? milyen fent az idő? nyugtalankodott anyám pazar csak még a vihar előtt fel kell érnünk ez csak egy csúcs nevetett apám

napokig semmi egyéb se látszódott csak hó meg hó behavazott mezők erdők mellett hajtott el a busz anyám fújogatta dörzsölgette a hideg ujjait bár a vastag bunda jól betakarta de az ujjai folyton elkékültek a hidegtől apám fején vastag szőrkuksma aztán egy városba értek a fényeiről lehetett látni hogy egy bevásárlóközpont elé gördült a busz vegyenek enivalót ezt-azt mindjárt indulunk tovább mondta a sofőr miközben az utasok kifelé kászálódtak anyám a félhomályos üzletben vett pár szendvicset meg egy narancsos üdítőt ahogy ment kifelé himbálózott a szatyrában még beugrom ide a telefonosokhoz mondta apám és egy távolabbi pontra mutatott csak siess szólt vissza anyám és beszállt a buszba apám csak nem jött várjanak még nincs itt kiáltotta a sofőrnek amikor begyújtotta a motort sajnálom ez menetrendszerinti járat lépett a gázra és a busz kigördült a parkolóból de hát mindjárt sötét lesz és az iratai sincsenek nála mit fog itt csinálni hisztizett anyám a sofőr megvonta a vállát az már nem az én dolgom kicseng hívta apám számát anyám de miért nem veszi fel és várt míg már az üzenetrögzítő kapcsolt be még egyszer hívta újra mi-

ért nem veszi fel menjünk érte vissza kérte a sofőrt sajnálom nem lehet válaszolta az és talán tényleg sajnálta kicsit ha maguk rekednének valahol kint a sarki éjszakában én visszamennék bármelyikükért fordult a pár utashoz anyám azok közömbösen bámultak rá akkor visszamegyek egyedül nyissa ki az ajtót szólt hangosan a sofőrhöz itt nem lehet kanyarban vagyunk nézte az utat a férfi anyám újra elővette a telefonját már csak sűg a telefon ki se cseng lehet hogy a hóba esett vagy bármi mintha kis vigasztalásféle hangzott volna a sofőr szavaiból nyissa ki az ajtót állt elé anyám rendben kisasszony de eltéved és meg fog fagyni figyelmeztette a magas bajuszos férfi az lehet kapta fel a hátizsákját anyám

buckától buckáig vergődött anyám de jó lenne ebbe a homokredőbe beledőlni mormolta aztán egy fényes pontot látott majd még egyet a keresésére indított autó lámpái voltak

és két hétig csak vizet láttunk nagy vizet mesélte a férfi akármerre néztünk csak az óceán mondta még és feltűrte az inge ujját ideje megetetni az állatokat kioldódott a cipőfűződ szólt a sámlin kuporgó kislányanyám igen guggolt le a férfi és ezt meg vidd fel a padlásra kislányom nyújtotta a felcímkézett barna bőröndöt ott jól ellesz

állj állt anyám az indulásra kész vonat elé ezt a fiút fel kell venni mutatott a szekérben fekvő apámra beteg orvoshoz kell vinni megburgyant ez az asszony? csodálkozott a mozdonyvezető menjen a sínekről integetett neki ezt a fiút fel kell tenni a vonatra mutogatott anyám és kibomlott a fekete kontya addig nem megyek el hogy a fenébe ezekkel a hisztériákkal mérgelődött az állomásfőnök aztán kipirult arcú apámra nézett lázas nagyon lázas magyarázta anyám orvoshoz kell vinni a városba tegyék fel de gyorsan intett az állomásfőnök köszönöm mosolyodott el halványan szépasszony-anyám és ő is felszállt a vonatra indulás intett a mozdonyvezetőnek a főnök aztán az állomás fatornácára ment és levett a virágzó muskátlikról két szirmot az ujjai között morzsolgatta miközben a kifutó vonatot nézte

furcsa kis fekete ember ült anyámmal szemben a karján tetoválások az arcán szinte egy ránc se ismerlek mondta a férfi látlak amilyen vagy világos szereted a színeket és mosolyogsz látlak téged ahogy vagy ő küldött ugye? kérdezte hirtelen anyám maga helyett igen felelte a férfi hívhatlak Rosie-nak? kérdezte hogyan válaszolta anyám

az életben nem fogom megszokni a bécsi németet kuncogta anyám a magas széken ülve apám a kanalával szedegette a tejszínhabot a kávéról de a kávé jó és bőséges mondta anyám és hozzá ez a sütemény ez a sacher

és az utazót Mexikóban banditák támadták meg folytatta a férfi de ő nem félt csak előkapta a revolverét és hármat a levegőbe lőtt és akkor mindenki elszaladt kislányanyám tágra nyílt szemmel figyelte lecsepegett már? kérdezte a szobába lépő nővér és az állványhoz lé-

pett igen bólintott kihúzzhatjuk a tűt csak óvatosan szólt a nővér ha szédülnél csak lassan mesélsz még? kérdezte a kislány hogyan este amikor beveszed a gyógyszert válaszolta az apja

volt ott egy szép indián lány nézett tünődve el a járókelők feje felett apám egy szép akit magammal akartam hozni aztán mégse pedig már a csónaknál állt és mégis visszafordult anyám nyugtalanul mocorgott a székén aztán pedig találkoztam veled mosolyodott el a férfi és az asztal alatt átnyúlva megsimogatta a nő combját

galambok reggel

kosztümös anyám kemény kis kontyot kanyarított a feje búbjára belebújt a körömcipőjébe felragadta a retiküljét és kifutott az utcára bevágta magát a ház előtt várakozó taxiba lehetne egy kicsit gyorsabban? cefetül el fogok késni szólt a sétatempóban haladó sofőrnek nyolcvannál gyorsabban itt nem mehetek pillantott rá oldalról a férfi micsoda hőség legyezte magát a nő lehúzzam az ablakot? kérdezte a sofőr huh totál leviszi így a szél a fejeimet tapogatta a frizuráját a nő és egy-egy elszabadult hajtincset próbált visszagyömöszölni a helyére egyre több hajszál kavargott a feje körül csak így enyhíti a forróságot ha jó nagy huzatot csinálunk magyarázta a férfi nem szerelmes? folytatta álmodozó hangon hogy mi? lepődött meg anyám még mindig a hajszálait fogva ha nem akkor szerintem nemsokára az lesz anyám lenyitotta a kis tükröt az ülése felett na tessék kibomlott a kontyom mérgelődött így sokkal jobban áll magának nézte a sofőr komolyan? egye fene nevette el magát anyám a táskájából fésűt vett elő és simára fésülte összeborzolt haját

anyám kiszállt a villamosból átment a zebrán és a platánok övezte térre jutott a fák alatt baktatott majd az utcaseprők autóját kikerülve jókedvűen egyensúlyozott a járdaszegélyen egy kisteher hajtott el mellette a sofőr a visszapillantó tükörben figyelte hogy manőverezhet a szűk belvárosi utcákon anyám a követség előtt sétafikáló biztonsági őrökkel egy vonalba ért azok lazán ránéztek majd egyikük újra nagyot harapott a kezében tartott töltött kiflibe a McDonald's sarkán a homeless tartotta a tenyerét nekem sincs komorodott el egy pillanatra anyám hogy adnék max levegőm van ma reggel az meg mindenkinek előtte egy galamb kotorászott a földön

az épületben csend volt a liftből kiszállva anyám végighaladt az üres folyosón a magas krémszínű ajtók még zárva voltak a keze ragadt valamitől hát egy percre megállt a mosdóban de bűdös mint mindig fintorította az orrát a szellőzetlen kis helyiségben jó reggelt kö-

szönt a papírt az adagolóba beillesztő takarítónőnek jó reggelt kattintotta vissza hangosan a fémdobozt a nő anyám aztán az üres irodában ledobta a táskáját egy székre a régi épület magas ablakához lépett a hetedik emelet párkányain a tetőn már gyülekeztek a galambok anyám kinyitotta az egyik szárnyat tágra nyitotta az ablakot szippantott a hűvöskés levegőből ez ér ezekből a kosztümös-öltönyös reggelekből a legtöbbet ahogy a galambok rátelepednek a háztetőre gondolta

Jamaica menjünk Jamaicára a Bahamákra bárhova csak el innen el ebből a levegőtlen bezártságból gesztikulált anyám hevesen apámnak a fém irattartók az ovális mítingasztalok mellől bárhova mit akarsz még légmentes is van vontat meg a vállát apám Jamaica ütötte tovább a ritmust a nő

anyám bedugta a lábát a jó meleg homokba kicsit kotort is az ujjával valami megcsillant anyám kihúzta nézd mit találtam kiáltott le apámnak a domb tetejéről egy rózsaszín strandpapucs szuper ordította vissza apám már csak a párja kell aztán mehatsz benne a partra mellettük a sirályok vijjogva keringtek

anyám mint egy kis könnyű kétmotoros Cesna körözött a tér fölött aztán kiválasztott egy kedvére való padot és leereszkedett rá leszállásnál mint mindig kicsit megremegtek a szárnyai

anyám ámulva nézett körül az irányítótornyban jöjjön bátran szólt hátra a légiirányítók egyike csüccsenjen le látja most ezt a gépet fogjuk navigálni mutatta a férfi a képernyőn villogó repülőgépet anyám figyelt egy pillanatra kiszaladok mondta Jack anyám pedig felvette a fülhallgatót és bársonyos hangon válaszolt a recsegős férfihangnak itt vagyok most képzelje el hogy maga meg én kezdte hogy mi? hökkent meg a pilóta kivel beszélek? halló torony igen itt a torony csak gondoltam beszélgethetnénk az estéről hogy fogja tölteni? én Tel Avivban maga is jön? kapcsolt a pilóta akkor marad a telefon auu nyom ez a cipő nyafogta a nő és harisnyában meg olyan cefet meleg van mindjárt le is veszem fiúk adjatok egy papír zsebkendőt kérte a fülkében a férfi huh kezd melegem lenni itt is vagyok jött vissza Jack kipróbálta a fülest? ja ja bólogatott a nő ártatlan képpel hát most már talán mehetnék is élmény volt itt lenni lejtett ki a teremből kint kuncogva baktatott a havas úton kerülgette a buckákat a táskájából előhúzta a cigis dobozát abból rázogatót ki egy szálat végre kipottyant a buszmegállóba valaki egy hőembert épített ó te szegény csak álldogálsz itt és sehol senki? lépett oda hozzá és a hőember szájába biggyesztette a cigit majd előkapta az örökké magánál hordott filctollakat papírt és pirossal ráfirkált valamit a papírt a hőember kezébe igazította mintha érkező utast várna táblával rajta a szöveg hol voltál és hová mész

Dinnye I.

sárgadinnyét kéne venni lépett be az üzletbe anyám a sárgadinnye jót tesz az emésztésnek meg úgy általában mindennek és kiválasztott egy miniatúr méretűt a vállának támasztotta úgy vitte hazafelé szemben egy fekete miniruhás nő egy nagy dinnyét öelve jött a busztól szintén dinnye? szintén reggel? mosolygott rá anyám és a villanyoszlopot jobbról kerülte meg

anyám lábán zokni volt szandál és a fején rozzant kalap lehajolva válogatott a füvek között egyet-egyet letépett a betont még nem érkezett felmelegíteni a nap hűvösen ért a kezéhez anyám felbámult a napernyős balkonokra majd táskájában a válogatott füvekkel elindult az utcán

anyám a Duna-parton sétált amikor hirtelen meglátta apám életnagyságú szobrát sőt még az életnagyságúnál is nagyobb volt itt vagy hát itt vagy uramisten de rég nem láttalak rohant oda hozzá és tapogatta ölelgette az ércetestet simogatta azt a sokat dolgozott kezét mennyit kapált rakodott emelgetett ez a kéz ezek az ujjak az óriási hűvös tenyérbe tette a maga kis meleg kezét nézd dinnye is van velem mutatta a táskájából előszedett gyümölcsöt igaz hogy nem olyan nagy gurulós úszós dinnye a fele kalapnak is elégféle hanem kicsi sárga de édes nyáridőben éppen jó és apám ölébe ült a dinnyét kétfelé vágta kanalat húzott elő azzal szedegette ki a belsejét a könnyei potyogtak a dinnyehéjba olyan régen láttalak

amikor már tele lett sírva az a dinnyehéj majdnem színültig tele anyám beletépett pár fűszálat a szigorúan őrzött parkból egy-két margarétát is beletett a folyóhoz vitte a víz felé hajolva finoman rátette most ússzon az a dinnyehéj mondta aztán fellépdelt a lépcsőkön majd jövök megint küldött gyenge kis félmosolyt apám felé persze tudom mondta apám és az ujját kicsit arrébb mozdította a térdén

Dinnye II.

az ablakon besütő nap fényében rozsdabarnának látszott anyám haja amolyan barna drótszálnak vállpántos trikót és könnyű vászonnadrágot vett fel szoknyát szinte sose hord ki ment az utcára a betonon is lehetett érezni hogy még csak reggel van napsütéses nyári reggel és a lány dudorászta hogy játszd újra Sam még egyszer

anyám kinyitotta a zacskót a tenyerébe öntötte a magokat a kert végi kőfalnál kezdte szórni a földbe teleszórta a kertet dinnyemaggal mellette a macska óvatosan szagolgatta a göröngyöket a magok ívben repültek anyám folytatta a szórást csak szórta csak szórta míg nem tele lett a kert és kis dinnyepalánták nőttek csupa csupa dinnye lett a kert futottak az indák nőttek a kis dinnyék anyám mindennap megnézte a dinnyeedőt óvatosan járkaált a nagy levelek között a letaposott sarkú cipőjébe begurult egy-két földdarab azt kirázta az orgonabokor ágain üldögélő verebek figyelték mit csinál az az asszony anyám este megállt a kert aljában végignézte ez az én erdőm nyugtázta

már megint dinnye kérdezte apám amikor anyám kicsomózta az asztalkendőt és elővette a dinnyelevest mit csináljak ez termett az éven semmi más csak dinnye vont meg a vállát anyám hát jó ült le a földre a férfi estére meg sütök tököt you know édes illat meglátod jó lesz biztatta a nő

anyám lehajtott fejjel szemlélte az asztalra tett receptet dolce vita gyümölcstál olvasta először is tegyük bele egy dinnyét állt az első sorban kiment a kertbe leszakított egy szép kerekre nőtt sárgadinnyét meghámozta felvágta tálba tette aztán málnát szőlőt és ha van pár szem ribizlit olvasta tovább anyám beletette óvatosan keverjük nehogy összetörjön szólt az utasítás sőt inkább csak lötyögtessük jókor mondják fintorgott anyám hogy csak kevergetni lötyögtetni és egy kis szósz egy kis lé is kell bele egy kis fűszer és felcsillant a szeme a kukták ilyenkor összenéztek már kezdi mit talált ki megint és izgatottan várták mi lesz semmi semmi gesztikulált anyám hevesen csak egy kis kerek levelű zöld dekorációnak kihohant a kertbe mentáért és citromfűért rátépdeste a gyümölcsökre megszagolta vett belőle egy kis kanállal hmm mormolta elégedetten kóstoló nyújtotta a kukták felé mintha mentacukrot szopogatnál mondta az egyik mintha töltött szőlőt eszegetnél mondta a másik a harmadik szája épp tele volt dinnyével így ő semmit se tudott mondani

apám a hosszú széles asztalához húzta a székét megtapogatta körbesimogatta a görbe kékével kezdte vájni a tököt előbb nagy darabokat kanyarított le belőle majd farigcsálta részletesen és tüzetesen a rózsát aztán egy répához látott

anyám maga előtt görgetett egy dinnyét egy kis zöld dinnyét gurult a dinnye gurult végig az utcán aztán ki a poros országuóra gurult gördült anyám felszedett a földről egy botot azzal görgette délnyugatról észak felé haladt majd hullámvonalban délre onnan északkeletre tapadt rá hó homok iszap erdőkben növények városban flasztársó egyre nagyobb lett az a dinnye mígnem a világ legnagyobb dinnyéje lett ekkora óriási nagy dinnye mondta és mutatta ha kérdezték ez ám a szép dinnye bólogattak akik látták

és egyszer hirtelen váratlan csak úgy a szupermarketben az összes gyümölcsöt berakta a kosarába főleg a kerek formák fölött állt meg a keze a pénztáros csodálkozva húzta át a bezacskózott narancsot szilvát barackot a kódleolvasón mi lesz ugyan ebből gondolta és arébb gurított egy csomag almát ezek is a magáéi kérdezte a miniatúr díszitőkök sorát látva ja ja felelte anyám és a tököket is szépen berakta egy direkt erre az alkalomra gyümölcs-hordó táskának kinevezett szatyorba a többi mellé kiment az üzletből a betonfelüljárón cipelte a táskát és a buszmegállóba érve lerakta a földre elővett két almát egy őszibarackot és voila elkezdett velük zsonglörködni a fel-le szálló aktatáskás emberek mosolyogva nézték ketten hárman megálltak anyám egyre több hét nyolc tíz gyümölcsöt dobált és kapott el egyre többen gyűltek köré jó napot szomszédasszony köszöntek rá az utcabeliek jó napot jó napot anyám egyet pördült és úgy is elkapta a gyümölcsöket anyám a mutatvány végén meghajolt még még ráadást tapsolt a közönség ■ ■ ■

■ **Szunyog Zsuzsa** (Királyhelmec, 1971): a Comenius Egyetem Bölcsészkarán végzett, Pozsonyban él. Ez idáig verseket közölt, második verskötete 2009-ben jelent meg. *Szél, szoknya, tenger* című prózakötete megjelenés előtt áll a Kalligramnál.